

*** הייה שלום, קודמכם (חן, ארצות-הברית) התי היהדות הברונגית האמי זה בארצות-הברית מזוית ראייה סטירית של ההתנגשות בין הדור הצעיר לבין ה" מבוגרים יותר. לפי סיפור של פיליפ רות (מועקת פורטנו)."

*** צוללת צהובה (סמדר, אנג' ליה) סירסם המצויר המקסים של החיפוף שיות בליחי כמה מלהיטיהם המוצלחים ב" יותר. מתאים גם לילדים.

ישראל

אהבת נעוריו של הנשיא

ברחוב אברבנאל בירושלים מתגורר אדם ישיש בשם שניאור זלמן רובשוב. זקני ה" ישוב, הווכרים את האיש בנעוריו, מספ" רים כי באותם ימים היה שובב גדול. הוא כתב שירים, וחזרו בלהט אחרי המשוררת מכינתה — רחל.

למרבת אורחי ישראל מוכר אותו אדם

רחל לוי כמשוררת רחל — הורסת אהבה

בשם אחר — זלמן שו"ר, ובתפקיד אחר — נשיא המדינה. אולם משרתו הרמה של הנשיא שו"ר לא מנעה מהבמאי הישראלי הצעיר מנחם בינצ' קי (28), לעשות סרט על ימי נעוריו של הנשיא ועל רומן האהבים שלו עם ה" משוררת רחל.

משוררת מנקא במשוררת. בינצקי כמובן לא קורא לפני צור, המגלם בסרט את דמות המאהב הצעיר, בשם זלמן רוב" שוב. אבל הוא קובע מפורשות, כי הרומן אותו מציג הסרט אינו אלא אנלוגיה על יחסיהם של שו"ר ורחל בתחילת המאה ב" עמק הירדן.

עלילת הסרט מנגד פשוטה בתכלית. שני יוצרים צעירים כותבים שירה. בעבר הם קיימו ביניהם יחסי אהבה. אולם עקב קינ" את יוצרים הם נפרדו. המאהב מנקא ב" חברתו על הצלחתה בשירה, העולה על הצל" חתו שלה, ונוטש אותה.

כעבור זמן נתקפת הבחורה בפתח כי היא חולה בסרטן. היא עוזבת את הקיבוץ בעמק הירדן ובאה אל העיר הגדולה — תל-אביב. כל רצונה הוא למצוא את אר" תו צעיר נלהב שנטשה. אולם מאז נפרדה ממנו חלפו ארבע שנים, ואין בכוחה להת" זיך את גלגלי הזמן.

כשהיא פוגשת אותו היא מוכנה כבר להתמסר לו, אבל אז מתפרצת מחלתה. ה" בחור קם ועוזב אותה שוב.

לדעתו של בינצקי אין זה חשוב כי גיבורי סרטו הם דמויות חשבות בתולדות הישוב. "זהו סרט אינטלקטואלי לקהל אינ" סלקטואלי, ובעיקר לאלה האוהבים סרט מודרני." לגבי בינצקי, שהוה סרטו הראשון באורך מלא (70 דקות), הרי עצם הפקת הסרט מהווה הוכחה כי הוא שולט במדיום זה.

דמויות אנטיפאטיות. אחד מהברי הוועדה לעידוד הסרט הישראלי, שהוא גם ידיו של הנשיא, ראה את הסרט וסיפר עליו לשו"ר. כתוצאה מכך קיבל הבמאי המופתע מיברק מלישכת הנשיא, בן באמר כי הנשיא יהיה מעוניין לראות את הסרט.

האקדוחנים המתוסכלים

שבעת המופלאים (מוגרבי, תל-אביב, ארצות-הברית) כשה" במאי ג'והן סטורג'ס אסף לפני שמונה שנים את הצוות למערבון החדש שעמד לעשות, לא תיאר לעצמו שכל אחד מהשחקנים, האלמוניים כימעט, שבחר הוא כוכב גדול בדרך.

הכוכב דאז היה יול ברניר, אשר מאז כימעט נעלמו עקבותיו. באותיות קטנות הופיעו אלי ואלאך וסטיב מקווינ, ובסוף, באותיות קטנות הוזכר גם צ'ארלס ברונ" סון. גיימס קוברון ורוברט ווהאן לא זכו אפילו לכבוד זה. הסרט עצמו הוא ואריאציה אמריקאית על "שבעת הסי" מוראים". אלי ואלאך הוא השודד הנורא קלוורו. השאר — אקדוחנים שכירים המגינים על כפר מכסיקני מפני השודד, שאינו מצליח להבין למה הם עושים זאת: "אם אלוהים היה רוצה שהאיכרים האלה יגנו על עצמם, לא היה יוצר אותם בדמות כבשים."

האקדוחנים לא משתכנעים מטענה זאת, כי במשך הסרט מתברר שכולם בלבנם פנימה הם בחורים טובים מאוד, ושכל מה שהם באמת רוצים בחיים זה חיי משפחה שלושים. ממש מסכנים. מה שמציל את המצב הם הכוכבים בדרך, שהיו מקסימים כבר אז. וממש קשה להחליט על

הכוכבים בדרך ב"שבעת המופלאים"

מי להסתכל קודם. בקיצור, על שבעת המופלאים אין צורך להמליץ. הרי ממילא תלכו לראותם.

ניצים, יונים וקופים

מתחת לאי הקופים (תל-אביב, תל-אביב; ארצות-הברית) מדע דחיני. אבל לא כל-כך דמי יוני. חלק שני של הסרט, "אי הקופים", העלילה מתחילה כשברנט, האסטרונאוט, נוחת על פלנטה בלתי ידועה. יחד עם נובה, ידידתו של צ'רלסטון הסטון מהסרט הקודם. הוא מגיע לאי הקופים בעיצומו של דיון פרלמנטרי, שבו נאבקים ניצים ויונים, גורילות ושימפנזות, על השאלה: האם לע" בור את הקו הירוק, במגמת התעצמות טריטוריאלית, או להסתפק בשמירה על הקיים.

מבחינה היצונית יש כאן אסוסיאציות לכל הנאומים הפרלמנטריים המפורסמים בעולם, סיסמאות כמו: "אדם טוב הוא אדם מת" וכו' מעלות את הצופה בצורה סאטי" רית על כל גל פוליטי נוכחי ולא נוכחי שהוא הפך. ההב" דל היחיד שבאי הקופים רק הקופים הם בעלי זכות דיבור. בני-האדם שם הם אילמים ואינם יודעים לדבר. הכת הצבאית מנצחת ומחליטה על פלישה לעולם האדם. הקופים יוצאים למסע עייף ומאובק לעבר הבלתי ידוע, עם ציוד צבאי מעודכן ושיטות לחימה, שהן שילוב של כל שיטות הלוחמה מטרון ועד בנות-הברית.

הסרט מלא אירוניות חריפות. כמו למשל: המקום היחיד שבו עדיין משתמשים בשפה האנגלית, במילים, בקול וזמרה והלל, הוא הכנסייה. האל שלו סוגדים בני" האדם אינו אלא פצצה אטומית, פצצת יום-הדין, שאת התגלותה וקרינתה מברכים האנשים יום-יום בטקסים מתהילים, אם כי הם מצהירים על עצמם כרודפי שלום ונקיי כפיים. ("אין אנו הורגים את אויבינו, אנחנו נות" נים להם להרוג אחת את השני").

הקופים ב"מתחת לאי הקופים"

פלישת הקופים מצטיינת בקטעים קומיים, משום שעם כל היותה לקוחה כאילו מתוך יומן מלחמתי אנושי, נשמ" רים בה אלמנטים קופיים מובהקים: חיילי צבא הקופים נראים כחיילים ומתנהגים כקופים, או אולי ההיפך. עיקר ערכו של הסרט הוא בכך שעם כל האסוסיאציות האקטואליות שהוא מעלה, כמו הפגנת צעירי השימפנזות כנגד היציאה למלחמה בנוסח בודהיסטי-היפי, הרי הוא גם שולח רמזים לכל תולדות האנושות, המלחמה והמח" שבה, מיוון, רומי ועד ויאט-נאם.

לוליטה אנטיפטית

טווינקי (גורדון, תל-אביב, אני גליה) הרעיון דווקא יפה. ברנט קשיש למדי, מכוור-סקסי, המנו" סה בכל הוויות העולם, מתאהב בלוליטה, אבל לא לוליטה ממזרה, אלא לוליטה נחמדה. הוא מתחתן איתה, ואז מתברר שהיא בעצם ילדה קטנה, ומה שהיא רוצה בחיים זה לשחק עם הבובות שלה והחתול שלה והבעל שלה. כשהיא רואה שנישואים זה לא מישחק, ושהבעל גם צריך לעמוד לפעמים, היא נמלכת בדעתה ומעדיפה להגיד "פוס" בנימה מתנחנת.

החסרון הגדול של "טווינקי" הוא הביצוע, כי מהרגע שטווינקי, דחינו סוזאן ג'ורג', מופיעה על המסך, ברור לחלוטין שאין שום סיכוי שצ'ארלס ברונסון, או בכלל מישהו יתאהב בה, וקהל הצופים, ובעיקר הצופות לא משתכנע מהמשחק שלו. זה לא הצ'ארלס ברונסון של "נוסע עובר בגשם".

העלמה ג'ורג', חסרת חן, ילדותית באופן מגעיל, ועולה לכולם על העצבים. אם ברונסון מוכן לקבל עצה ידידותית — אז שיזרק אותה לכל הרוחות אחרי חמש

סוזאן ג'ורג' וברונסון ב"טווינקי"

הדקות הראשונות, ויחסוך לעצמו הרבה הרבה תיסכול ועוגמת-נפש.

כדמות שבשלב מסויים בחייה אינה סובלת את המשוררת רחל (רחל לוי), אבל איך שהוא מתגלגלת לתוך חייה.

חושש עד למאוד. מבחינתי הרי גיבורי הסרט הם דמויות אנטיפאטיות. יסיתי לבנות את גיבור הסרט

האם תולה בינצקי תקוות בסרטו? "לא, הוא משיב, "אין לי אשליות. השבוע הת" חלתי במגעיו עם המפצים וזה קשה, אני